

Učiteljski Tovariš

Glasi „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“.

Urejujeta:

Jakob Dimnik in Engelbert Gangl

učitelja v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Jakob Dimnik**, Šubičeve ulice št. 3.

1848—1898

Pozdravljeni bodite!

In tu ste zdaj! — Ob bratu brat,
Ob sestri sestra — vsi družina ena!
Gorkó, veselo in ponosno vas
Pozdravlja duša moja ob prihodu
Med nas, ki smo vas čakali težkó —
Pozdravljeni bodite tisočkrat!

Po svetu širem bila razkropljena
Družina ta je naša v prešlih dneh ...
Do njenih členov klic dospel je srčen:
O, pridite, da spet se vidimo,
Da se pozdravimo, objamemo
V prijateljstvu iskrenem, da veseli
Trenutkov zlatih preživimo nekaj,
Da zabimo skrbi in trud in znoj
In da v središču tu slovenske zemlje
Praznujemo veseli, svetli god,
God svojega napora in stremljenja,
God, ki na njega sladki bo spomin
Ostal v bodočih dneh nam zvest tovariš!

Ne to samo! Vse drugi zmoter nas
K sestanku temu je priklical danes.
Najboljši naš gospod, vladar presvetli,
Svoj zlati jubilej praznuje letos.
Vsi narodi, kar jih živi pod krono
Preslavnih carjev močne Avstrije,
Ta zlati jubilej praznujejo
V globoki vdanosti, v ljubezni zvesti:
Stanovi vsi, kar dela jih k blaginji
Teh narodov, slavé ta sveti čas,
Ko veka pol je prešlost zagrnila,
Odkar zasedel prestol je svetel
Predobri in premodri cesar naš.

In mi bi tistim se ne pridružili,
Ki srečni vsi praznujejo to slavlje?
Gojitelji, gojiteljice smo
Čutil teh vdanostnih, ki rod slovenski
V zvestobi neomajni družijo
V mogočno vojsko ob prestolu zlatem —

Pa bi ne prišli, da v številu častnem
Znak damo temu, kar živi nam v prsih?

Da, tukaj ste sedaj! — Od vseh strani,
Kjer se glasi beseda nam slovenska,
Dospeli ste! — Od Mure ste, od Drave,
Od Save in od Adrije bregov
K nam prihiteli danes, vi učitelji,
Učiteljice ve, borivci čvrsti
Prosvete narodne, poroki vi,
Da bo v bodočnosti najlepša zora
Po svetu se razlila nam slovenskem,
Po svetu tem, ki zdaj poslal je sem
Kot svoje vas zastopnike med nas —
Pozdravljeni bodite tisočkrat!

Kaj naj v pozdrav pa vam zakličem, bratje,
Ki prihiteli s severa ste, z juga
Slovenskega v Ljubljano našo — svojo?
S čutili tistimi, ki z njimi ste
Dospeli k nam, smo vzeli vas medse,
S čutili bratstva in ljubezni vroče,
Ki nam razvnela duše v čistem žaru,
Ki k vam priklepa nas, ki z vami
Nas druži nerazdružno! ...
Pozdravljeni bodite nam tako,
Kot brat pozdravlja brata, sestra sestro,
Če se po dolgem času snideta!
Ko vas odvede zopet pot nazaj,
Zavest nesite s sabo, da smo vaši,
Da ne le po jeziku in po krvi,
Da smo po delu in po hrepenenju
V sorodstvu si — ob bratu brat,
Ob sestri sestra — vsi družina ena!

In tu ste zdaj! — Kako smo srečni pač,
Da vas imamo, da nas vi imate!
Naj narodu slovenskemu na čast,
V blaginjo severnim in južnim bratom,
Naj v našo srečo blagoslovi Bog
Dlani in uma našega vsestransko delo!

Engelbert Gangl.

1888—1898